

Doğada bulunan her şeyin “doğa deneyi” diye adlandırdığı görünüşlerde bulunduğunu düşünmesi nedeniyle, her türden doğaüstü yaklaşıma tepki olarak geliştirilmiş bir felsefe konumudur. Doğayı ortaya koyan deney, buna karşılık deneyi olanaklı kılansa doğanın deneye açık gerçekliğidir. Doğadaki bütün varlıklar ve bütün doğal süreçler için bağlayıcı tek bir erek yoktur. Bunun yerine, alabildiğince geniş bir erek çokluğu olduğunu öne sürer.

Doğalcılık, özgür iradenin olmadığını, bunu aramanın yersiz olduğunu öne süren maddecilik ve özgürlüğü doğaüstü ya da doğadışı kabul eden idealizm farklıdır. Modern anlamda tümtanrıcılık, doğalcılık üzerine inşa edilmiştir. Spinoza’nın “töz”ü, Fichte’nin “bireşim”i, Hegel’in “saltık”ının altında doğalcılık yatmaktadır. Doğalcılık eğilimleri, maddeciliğe yakın bir duruş içinde, doğal dünyanın, insanların ya da Tanrı’nın etkisinden ve soyut evrensel kavramlardan arındırılmış biçimde tek parça bir alan olduğunu öne sürer. [1] Buna göre, doğalcılık bakışı ile şöyle çıkarım yapılabilir:

1. Doğal fenomenlerin herhangi bir sınıfı için başarılı bir teori, bu fenomenlerin biliminin gelişimi ile sağlanacaktır,
2. Zihinsel fenomen, sinirsel fenomene eşdeğerdir,
3. Sinirsel fenomenin (beyin biliminin) bilimi sinirbilimdir,
4. Başarılı bir zihinsel teori sinirbiliminin gelişimi ile sağlanacaktır,
5. Zihinsel fenomenlerin başarılı teorisi yalnızca sinirbilimsel teoridir.

Natüralizm: Doğalcılık

Sultan Tarlacı tarafından yazıldı.
Cumartesi, 16 Şubat 2013 10:35 -

[1] Ulaş SE. Felsefe Sözlüğü. Bilim Sanat Yay, 2002